

KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT
18. oktober 2001 *

I sag T-196/01 R,

Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis ved advokat D. Nikopoulos,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Condou-Durande, som
befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens
beslutning K(2001) 1284 af 8. juni 2001 om ophævelse af økonomisk støtte fra
Fællesskabet,

* Processprog: græsk.

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS
RET I FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

Kendelse

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

- 1 Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374, s. 1), som ændret ved artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 2082/93 af 20. juli 1993 (EFT L 193, s. 20), indeholder i punkt IV (artikel 14, 15 og 16) bestemmelser om behandlingen af ansøgninger om økonomisk støtte fra strukturfondene, betingelserne for opnåelse af finansiering og visse specifikke bestemmelser.
- 2 Artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 4253/88, som ændret, bestemmer:

»Kommissionen gennemgår ansøgningerne for bl.a.:

— at vurdere, om de foreslåede aktioner og foranstaltninger er i overensstemmelse med de relevante fællesskabsbestemmelser og efter omstændighederne med EF-støtterammen

- at vurdere, i hvilket omfang den foreslåede aktion bidrager til virkeliggørelsen af de specifikke mål og, når det drejer sig om et operationelt program, om der er sammenhæng mellem de foranstaltninger, der indgår i programmet

- at konstatere, om de administrative og finansielle mekanismer er velegnede til at sikre en effektiv gennemførelse af aktionen

- præcist at fastlægge de nærmere bestemmelser for den eller de berørte fondes intervention eventuelt på grundlag af oplysninger, der allerede er givet i den hertil svarende EF-støtteramme.

Kommissionen træffer normalt afgørelse om støtte fra fondene [...] inden for en frist på seks måneder efter modtagelsen af ansøgningen, under forudsætning af at betingelserne i denne artikel er opfyldt. Ydelse af støtte fra alle fondene og fra de øvrige eksisterende finansielle instrumenter, som bidrager til finansieringen af en intervention, herunder interventioner på grundlag af en integreret metode, omfattes af en enkelt kommissionsbeslutning.«

3 Artikel 24 i forordning nr. 4253/88, som ændret, der har overskriften »Nedsættelse, suspension og ophævelse af støtten«, bestemmer:

»1. Hvis gennemførelsen af en aktion eller foranstaltning hverken synes at være berettiget, at der ydes en del af eller hele den bevilgede finansielle støtte, foretager Kommissionen en passende undersøgelse af sagen inden for rammerne af partnerskabet og anmoder bl.a. medlemsstaten eller de myndigheder, som denne har udpeget til iværksættelsen af aktionen, om at fremsætte deres bemærkninger inden for en given frist.

2. Efter denne undersøgelse kan Kommissionen nedsætte eller suspendere støtten for aktionen eller den berørte foranstaltning, hvis undersøgelsen bekræfter en uregelmæssighed eller en betydelig ændring, der berører aktionens eller foranstaltningens art eller gennemførelsesvilkår, og som ikke har været forelagt Kommissionen til godkendelse.

[...].«

- 4 Den 25. september 1996 vedtog Kommissionen beslutning K(96) 2542 (herefter »beslutningen om tildeling«), hvis retshjemmel bl.a. er forordning nr. 4253/88, som ændret, navnlig artikel 14, stk. 3.

- 5 Artikel 1 i beslutningen om tildeling bestemmer, at der iværksættes en aktion i form af et pilotprojekt vedrørende hurtigere tilplantning af nedbrændte skovområder i Grækenland (projekt 93.EL.06.023), hvis detaljer er beskrevet i bilag 1 til beslutningen. Ifølge denne artikel overlades ansvaret for denne iværksættelse til Laboratoriet for Genetisk Skovvækst og Udvikling af Træarter (Laboratory of Forest Genetics and Plant Breeding), der ligeledes i henhold til artikel 5 i beslutningen om tildeling modtager finansieringen fra Fællesskabet (herefter »støttemodtageren«). Støttemodtageren er tilknyttet Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Aristoteles-Universitetet, Thessaloniki, Grækenland, herefter »sagsøgeren« eller »universitetet«).

- 6 Ifølge artikel 2 i beslutningen om tildeling er de støtteberettigede omkostninger de omkostninger, der er afholdt efter den 1. september 1996, på hvilken dato aktionens påbegyndelse er forudsat. Artiklen bestemmer ligeledes, at aktionens gennemførelse senest skal afsluttes den 28. februar 2001.

- 7 Artikel 3 i beslutningen om tildeling bestemmer, at det samlede støtteberettigede omkostningsbeløb for aktionen udgør 717 532 EUR, hvoraf Fællesskabet forpligter sig til at betale et maksimumsbeløb på 538 149 EUR i finansiel støtte.
- 8 Ifølge artikel 4 i beslutningen om tildeling »findes betingelserne for anvendelse af nærværende beslutning i bilag 2«.
- 9 Bilag 1 til beslutningen om tildeling indeholder beskrivelsen af alle de elementer, der kendetegner det pågældende projekt: overskriften, det generelle formål og de specifikke formål, tidsplanen, vilkårene for hver af de aktioner, der skal opfylde de fastsatte formål, oplysningerne om støttemodtageren (i dette tilfælde indehaves bankkontoen af forskningsudvalget ved Aristoteles-Universitetet, Thessaloniki, herefter »udvalget«), betydningen af de forventede resultater for Kommissionen, projektets omkostninger og det samlede budget, således som det er fordelt mellem de organer, der står for finansieringen. Fællesskabets deltagelse udgør 75% af de samlede omkostninger.
- 10 Punkt 10 i bilag 2 til beslutningen om tildeling bestemmer:

»Hvis en af ovennævnte betingelser ikke overholdes, eller hvis der gennemføres aktioner, der ikke er forudsat i bilag 1, kan Kommissionen suspendere, nedsætte eller ophæve sine bidrag og kræve tilbagebetaling af sine udbetalinger. I tilfælde af tilbagebetaling kan Kommissionen kræve betaling af renter. I disse tilfælde er støttemodtageren berettiget til at sende sine bemærkninger inden for en frist, der fastsættes af Kommissionen, inden iværksættelsen af disse suspensioner, nedsættelser, ophævelser eller krav på tilbagebetaling.«

- 11 Støttemodtageren modtog fra den 1. september 1996 et samlet beløb på 215 260 EUR fra Fællesskabet eller 40% af den fastsatte finansiering fra Fællesskabet.
- 12 Under inspektionsbesøg fra den 9. til den 12. november 1998 konstaterede Kommissionen forhold, der kunne udgøre uregelmæssigheder. Kommissionen besluttede derfor at påbegynde proceduren i henhold til artikel 24 i forordning nr. 4253/88 og punkt 10 i bilag 2 til beslutningen om tildeling.
- 13 Ved anbefalet skrivelse med kvittering for modtagelse den 25. oktober 1999 meddelte Kommissionen støttemodtageren de forhold, der ifølge Kommissionen kunne udgøre uregelmæssigheder, med kopi til Den Helleniske Republik, og nævnte, at disse forhold i givet fald kunne begrunde — blandt andre foranstaltninger — opkrævning af det støttebeløb, der allerede var udbetalt. Kommissionen anmodede ligeledes støttemodtageren om inden for en frist på seks uger at fremlægge bevis — i form af bekræftede kopier af de administrative og regnskabsmæssige dokumenter — for, at alle de forpligtelser, der påhvilede støttemodtageren, var opfyldt i overensstemmelse med beslutningen om tildeling.
- 14 Støttemodtageren svarede Kommissionen ved skrivelse af 3. december 1999.
- 15 Den 8. juni 2001 vedtog Kommissionen beslutning K(2001) 1284 om ophævelse af den støtte, der var tildelt støttemodtageren ved beslutningen om tildeling (herefter »den anfægtede beslutning«).
- 16 Artikel 2 i den anfægtede beslutning bestemmer, at støttemodtageren og »i givet fald de personer, der er retligt ansvarlige for dennes gæld, er forpligtet til at tilbagebetale beløbet 215 260 [EUR] inden for en frist af 60 dage efter

modtagelsen af denne beslutning [...]«. Både Den Helleniske Republik og støttemodtageren er angivet som adressater for den anfægtede beslutning i dens artikel 3.

- 17 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 20. august 2001 har sagsøgeren anlagt sag med påstand om annullation af den anfægtede beslutning.
- 18 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 3. september 2001 har sagsøgeren indgivet den foreliggende begæring om udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning.
- 19 Den 20. september 2001 har Kommissionen indleveret sine bemærkninger til denne begæring.
- 20 Retten har på baggrund af sagens akter vurderet, at den råder over alle de nødvendige elementer for at kunne træffe afgørelse om den foreliggende begæring om udsættelse af gennemførelsen, uden at parterne mundtligt fremkommer med deres forklaringer.

Retlige bemærkninger

- 21 I henhold til artikel 242 EF og 243 EF sammenholdt med artikel 4 i Rådets afgørelse 88/591/EKSF, EØF, Euratom af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (EFT L 319, s. 1), som ændret ved Rådets afgørelse 93/350/Euratom, EKSF, EØF af 8. juni 1993 (EFT L 144, s. 21), kan Retten, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt eller foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.

- 22 Artikel 104, stk. 2, i Rettens procesreglement bestemmer, at en begæring om foreløbige forholdsregler skal angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde til, at den begærede forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget (*fumus boni juris*). Disse betingelser er kumulative, således at der ikke kan anordnes foreløbige forholdsregler, når en af dem ikke er opfyldt (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14.10.1996, sag C-268/96 P(R), SCK og FNK mod Kommissionen, Sml. I, s. 4971, præmis 30, kendelse afsagt af Rettens præsident den 10.2.1999, sag T-211/98 R, Willeme mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 15, og II, s. 57, præmis 18, stadfæstet ved kendelse afsagt af Domstolens præsident den 25.3.1999, sag C-65/99 P(R), Willeme mod Kommissionen, Sml. I, s. 1857, og kendelse afsagt af formanden for Rettens Anden Afdeling den 16.7.1999, sag T-143/99 R, Hortiplant mod Kommissionen, Sml. II, s. 2451, præmis 15).
- 23 I denne sag er det Rettens opfattelse, at det først skal undersøges, om betingelsen om uopsættelighed er opfyldt.

Parternes argumenter

- 24 Sagsøgeren har gjort gældende, at gennemførelsen af den anfægtede beslutning vil påføre sagsøgeren en åbenbar ikke-økonomisk skade.
- 25 For det første har sagsøgeren anført, at de uregelmæssigheder, hvis eksistens angiveligt skulle være »bekræftet« i den anfægtede beslutning, skader universitetets offentlige image på en åbenlys og katastrofal måde, samt dets omdømme som institution, der forvalter projekter, der er offentligt finansierede.
- 26 For det andet har sagsøgeren påstået, at der med henblik på at bedømme uopsætteligheden og betydningen af de meget skæbnesvangre følger, der er

forbundet med denne ikke-økonomiske skade, skal tages hensyn til retsgarantierne bag den forvaltningsfunktion, som sagsøgerens forskningsudvalg udøver i relation til støttemodtagerens aktiviteter. Sagsøgeren har bemærket, at ifølge gældende national ret (nemlig artikel 50, stk. 1, 2 og 4, i lov nr. 2413/1996, præsidentdekret nr. 432/1981 og fælles ministeriel bekendtgørelse KA/679 af 22.8.1996 fra finansministeren og undervisnings- og kirkeministeren) udgør udvalget hovedorganet for forvaltning af den særlige konto, sagsøgeren har oprettet. Der findes et tilsvarende organ på hver højere uddannelsesinstitution i Grækenland. Udvalget har til formål at administrere og forvalte bidrag, der er beregnet til at dække omkostningerne ved videnskabelig forskning, undervisning, organisation, teknologisk udvikling og præstation af tjenesteydelser, der er forbundet hermed, uafhængigt af sagsøgeren, der imidlertid står for opfølgningen og kontrollen heraf. Den ikke-økonomiske skade for udvalget og for universitetet generelt skal bedømmes direkte i forhold til de klagepunkter, der er anført i hovedsagen. Ifølge sagsøgeren vedrører klagepunkterne den måde, hvorpå inspektionsbesøget blev gennemført, den manglende konklusion på denne inspektion og den betydelige forsinkelse, hvormed inspektionen blev afsluttet, navnlig på grund af det forhold, at finansieringen blev suspenderet i længere tid, uden at Kommissionen traf nogen beslutning, og de nye begreber og metoder, som fællesskabslovgiver siden har vedtaget inden for det pågældende område.

- 27 En omgående gennemførelse af den anfægtede beslutning ville medføre en åbenbar ikke-økonomisk fornedrelse af sagsøgeren og ville på grund af dens alvor være i strid med sagsøgerens omdømme, hvorimod dette omdømme ved en udsættelse ville forblive uplettet og intakt, indtil Retten har truffet endelig afgørelse i hovedsagen. Endvidere ville en gennemførelse af den anfægtede beslutning udgøre en moralsk skamlet, der er uden sidestykke i udvalgets historie, og hindre den offentlige udbredelse af sagsøgerens aktivitet.
- 28 Sagsøgeren har for det sidste gjort gældende, at den nævnte ikke-økonomiske skade er objektivt uoprettelig, navnlig fordi gennemførelsen af den anfægtede beslutning fratager universitetet dets virke, selv om det kun er midlertidigt, som eventuelt organ til forvaltning af finansiering fra Fællesskabet eller andre.

- 29 Sagsøgeren har ikke desto mindre bemærket, at universitetet under hensyn til dets økonomiske kapacitet garanterer på ethvert tidspunkt at kunne gennemføre den anfægtede beslutning.
- 30 Kommissionen har gjort gældende, at sagsøgeren ikke har påstået, at universitetet lider en uoprettelig økonomisk skade, således at det ikke kan fortsætte med sit virke. Ifølge Kommissionen er sagsøgerens økonomiske formåen tilstrækkelig til at garantere gennemførelsen af den anfægtede beslutning.
- 31 Hvad angår den påståede skade på sagsøgerens omdømme har Kommissionen bemærket, at sagsøgeren ikke har nævnt konkrete forhold, der godtgør, at den påberåbte skade, som sagsøgeren påstår at have lidt som følge af vedtagelsen af den anfægtede beslutning, ikke kan genoprettes ved den afgørelse, der kommer i hovedsagen. Da denne ikke-økonomiske skade er forbundet med den anfægtede beslutning og særligt dens konklusion for så vidt angår eksistensen af uregelmæssigheder, har Kommissionen anført, at det udelukkende er ved dommen vedrørende sagens realitet, at skaden kan undgås. Den kan ikke anses for uoprettelig i henhold til retspraksis (kendelsen i sagen Hortiplant mod Kommissionen, præmis 17-20).

Retten bemærkninger

- 32 Spørgsmålet om, hvorvidt uopsættelighedsbetingelsen i forbindelse med en begæring om foreløbige forholdsregler er opfyldt, skal vurderes på baggrund af nødvendigheden af, at der træffes en foreløbig afgørelse for at undgå, at den begærende part udsættes for et alvorligt og uopretteligt tab. Den, der indgiver begæringen, skal dokumentere ikke at kunne afvente afgørelsen i hovedsagen uden at blive påført en skade af denne art (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12.10.2000, sag C-278/00 R, Grækenland mod Kommissionen, Sml. I, s. 8787, præmis 14, kendelse afsagt af Retten præsident den 15.7.1998, sag T-73/98 R, Prayon-Rupel mod Kommissionen, Sml. II, s. 2769, præmis 36, og den 28.5.2001, sag T-53/01 R, Poste Italiane mod Kommissionen, Sml. II, s. 1479, præmis 110). Ved vurderingen af, om det af sagsøgeren påberåbte tab er alvorligt og uopretteligt og derfor begrundet, at gennemførelsen af beslutningen undta-

gelsesvis udsættes, må Fællesskabets retsinstanser have sådanne konkrete oplysninger, at de kan vurdere, hvilke præcise virkninger det formodes at ville have, såfremt de begærede forholdsregler ikke anordnes (kendelse afsagt af formanden for Rettens Fjerde Udvidede Afdeling den 2.4.1998, sag T-86/96 R, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen og Hapag-Lloyd mod Kommissionen, Sml. II, s. 641, præmis 64, og kendelsen i sagen Hortiplant mod Kommissionen, præmis 18).

33 Det er imidlertid ikke nødvendigt, at det påståede tabs truende nærhed skal være godtgjort med absolut vished. Det er tilstrækkeligt, navnlig når tabets indtræden afhænger af, at der foreligger en flerhed af faktorer, at det er forudseeligt med en tilstrækkelig grad af sandsynlighed (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 19.7.1995, sag C-149/95 P(R), Kommissionen mod Atlantic Container Line m.fl., Sml. I, s. 2165, præmis 38).

34 Det skal indledningsvis bemærkes, at sagsøgeren i sin begæring om foreløbige forholdsregler har bekræftet, at universitetet kan garantere gennemførelsen af den anfægtede beslutning. I en skrivelse fra rektor, der er formand for udvalget, som sagsøgeren har omtalt i begæringen, er følgende forhold nævnt:

»Aristoteles-Universitetet, Thessaloniki, er det største græske universitet med 60 000 studerende, et permanent forskningspersonale på 2 000 personer, 2 000 teknikere, 9 fakulteter og 43 institutter; universitetet står for iværksættelsen af 3 500 projekter, som modtager ekstern støtte, der årligt beløber sig til ca. 16 milliarder [græske drakmer] (GRD) [46 955 245 EUR].«

35 Det følger umiddelbart heraf, at sagsøgeren er i stand til omgående at gennemføre den anfægtede beslutning.

- 36 For så vidt angår den af sagsøgeren påberåbte påståede ikke-økonomiske skade må det — selv hvis det antages, at gennemførelsen af den anfægtede beslutning kan have de skæbnesvangre følger, som sagsøgeren frygter — fastslås, at sagsøgeren ikke med henblik på at godtgøre, at der er en alvorlig og uoprettelig skade, kan gøre gældende, at det alene ved en udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning kan undgås, at universitetets omdømme lider skade, eller at det fratages muligheden for i fremtiden at forvalte projekter med offentlig finansiering. En annullation inden for rammerne af hovedsagen giver nemlig mulighed for på passende vis at genoprette en sådan skade (jf. Domstolens dom af 9.7.1981, forenede sager 59/80 og 129/80, Turner mod Kommissionen, Sml. s. 1883, præmis 74, kendelse afsagt af Rettens præsident den 11.4.1995, sag T-82/95 R, Gómez de Enterría mod Parlamentet, Sml. Pers. I-A, s. 91, og II, s. 297, den 10.2.1999, kendelsen i sagen Willeme mod Kommissionen, præmis 43, den 25.3.1999, kendelsen i sagen Willeme mod Kommissionen, og den 21.9.2001, sag T-138/01 R, F mod Revisionsretten, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 49).
- 37 Det følger heraf med hensyn til det ikke-økonomiske tab, at betingelsen om uopsættelighed i denne sag ikke er opfyldt, eftersom formålet med en sag om foreløbige forholdsregler ikke er at sikre erstatning for et tab, men at sikre virkningen af dommen vedrørende sagens realitet (kendelse af 25.3.1999, Willeme mod Kommissionen, præmis 62).
- 38 Det forekommer under alle omstændigheder sandsynligt, at skaden på sagsøgerens omdømme, såfremt den var godtgjort, ikke ville skyldes gennemførelsen af den anfægtede beslutning, men faktisk selve dens vedtagelse. Selv om den udsættelse af gennemførelsen, som sagsøgeren har fremsat begæring om, blev anordnet, ville det derfor ikke kunne undgås, at den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren frygter, opstår.
- 39 Da det ikke er godtgjort, at der er tale om uopsættelighed, er det uforholdsmæssigt at undersøge betingelsen om fumus boni juris.
- 40 Begæringen om foreløbige forholdsregler kan derfor ikke tages til følge.

Af disse grunde

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 18. oktober 2001.

H. Jung

Justitssekretær

B. Vesterdorf

Præsident